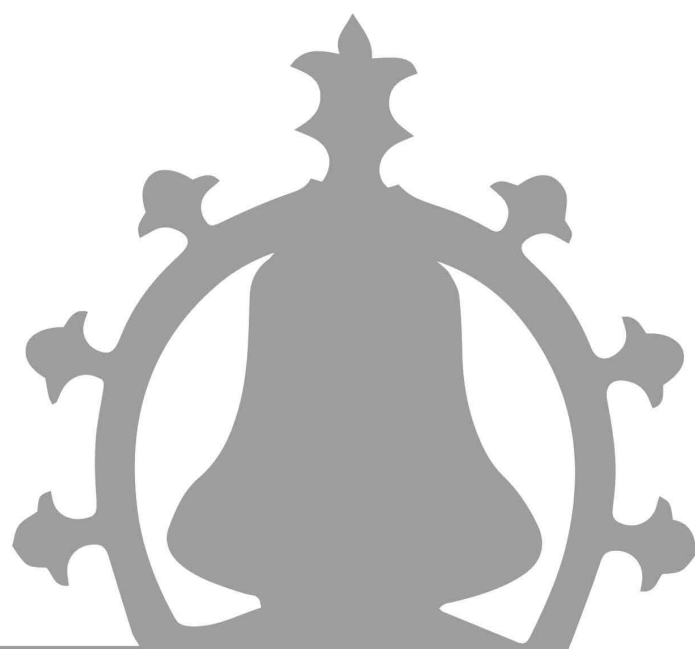

**DOSSIER
DE PREMSA**

WORLD
CARILLON
CONGRESS
BARCELONA
2017

Continguts

Presentació	2
Objectius	4
Què és un carilló?	5
Història del carilló	9
El carilló de la Generalitat	14
Programa	
• Calendari del Congrés	19
• Conferències i ponències	22
Entitats implicades	24

 CONCERTS I ACTIVITATS (en document annex)

Presentació

En nom de l'organització i com a directora, tinc el gust de presentar-vos el World Carillon Congress que se celebrarà al **Palau de la Generalitat de Catalunya de l'1 al 5 de juliol de 2017**. Enguany, l'edició es complementa també i de forma especial amb un **Post Congrés que tindrà lloc del 6 al 8 de juliol a Tarragona, les Terres de Lleida i Montserrat**.

La idea que ens va moure a voler organitzar aquest **certamen internacional a Barcelona** va ser principalment la d'aprofitar l'esdeveniment per **donar a conèixer el carilló a Catalunya**. El carilló, aquest bellíssim instrument musical, troba els seus orígens a Flandes al S. XV, i tot i que es va estendre per tot el món, al nostre país actualment només n'hi ha dos i el més emblemàtic es troba al Palau de la Generalitat.

El Congrés Mundial de Carilló es planteja, doncs, com un espai de debat i de reflexió sobre la realitat cultural i artística d'aquest instrument, fent èmfasi en la seva evolució tècnica i com aquesta pot ajudar a oferir no només **noves vies de modernització artística**, sinó també una nova manera de **potenciar el seu reconeixent social i cultural**.

Al llarg de cinc dies a Barcelona -a través de **conferències, sessions obertes al debat, visites culturals i concerts**- i durant tres més a Tarragona, Lleida i Montserrat, el Congrés pretén apropar-se des de diferents perspectives i punts de vista al panorama del món del carilló, analitzant els reptes i les experiències que han contribuït a que aquest instrument tan antic continuï formant part de la **música actual**. En aquesta edició es dedicarà una especial atenció a la **formació professional** i a com avançar en la seva **promoció i divulgació**.

Més enllà de les sessions de treball, però, el Congrés ha organitzat un seguit de **concerts de carilló** -amb aquest com a solista o acompanyat d'altres instruments- especialment produïts per a l'ocasió, alguns d'ells fins i tot amb repertori musical de nova creació. Amb l'objectiu de donar a conèixer el carilló, **l'accés als concerts serà públic** i tothom que ho desitgi podrà gaudir del seu so en espais com, per exemple, **L'Auditori o la Sagrada Família**.

Tot i que el World Carillon Congress es dirigeix principalment a persones del món del carilló -comptarem amb **l'assistència del voltant d'unes 180 persones inscrites**- la resta d'activitats previstes fora del programa teòric estan pensades per a tota la ciutadania, oferint així un **camp d'influència mediàtica molt més ampli**.

El Congrés està organitzat per la **Confraria de Campaners i Carillonistes de Catalunya**, federada a la World Carillon Federation, i rep el suport de la **Generalitat de Catalunya**,

així com de diferents personalitats del país, municipis, institucions i entitats culturals, com l'**Auditori de Barcelona, el Palau de la Música, el Museu de la Música i la Sagrada Família.**

Esperem que aquest esdeveniment, des de totes les seves vessants i gràcies a la seva rellevància i visibilitat, contribueixi **a enaltir la música, la cultura i la societat catalana** de la forma que es mereixen.

Anna Maria Reverté

Direcció del XIX Congrés Mundial de Carilló. Barcelona 2017

Objectius

Què es busca amb el Congrés?

En l'àmbit públic:

- Donar a conèixer el carilló i facilitar el seu reconeixement social
- Posicionar el carilló dins el panorama musical actual
- Presentar l'instrument d'una manera més professional, innovadora i moderna
- Presentar nous projectes musicals
- Incentivar la creació de nous públics

En l'àmbit musical professional:

- Tractar les principals temàtiques que actualment preocupen al món professional del carilló: formació, recerca, projecció internacional, nous projectes artístics, innovació musical...
- Regularitzar el seu aprenentatge al nostre país amb la creació d'una Escola de carillonistes a Catalunya
- Elaborar projectes d'instruments de disseny avantguardista
- Treballar per a la creació d'un Centre català de promoció del carilló que potencii la formació, la recerca i la creació

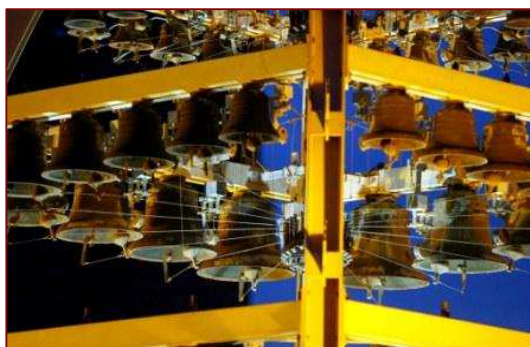

Què és un carilló?

Un carilló és un instrument musical **format per un mínim de 23 campanes de bronze** afinades de forma precisa perquè puguin sonar conjuntament i produir un efecte harmoniós en el moment que són percutides mitjançant un teclat i pedaler característics.

Les campanes

Les diferents campanes que el conformen estan fixades en estructures voluminoses, sovint col·locades en torres o edificis alts. A diferència de les campanes de molts dels nostres campanars, les dels carillons resten **fixes i l'únic que es mou és el batall**, que ho fa través d'un sistema de cables connectats al teclat i la zona de pedals.

El teclat

Tot i que en essència podria semblar un piano, ja que el joc expressiu també s'aconsegueix mitjançant la **variació del toc**, el seu teclat és força diferent. El del carilló està format per una **dobla renglera de tecles** més grans i arrodonides, disposades a una distància de tres centímetres l'una de l'altra, i per uns **pedals**, similars als d'un orgue. Cada tecla i pedal percuteix una campana diferent a través d'un **sistema de cables d'acer inoxidable units directament als batalls**. En el moment que el músic les toca, el cable mou l'engranatge i obliga al batall a picar la campana, aconseguint així el so i la nota desitjada.

Com es toca

Tenint en compte que allò que s'ha de moure pesa bastant més que els martelletts d'un piano, l'energia que es necessita per tocar un carilló és superior a la que cal en qualsevol altre instrument de teclat. Aquest plus d'energia s'aconsegueix gràcies al seu tipus de tecles i a la manera de tocar-les: **a través de les mans tancades** i en alguns casos, per donar un so encara més subtil, **utilitzant els dits**.

Les tecles estan disposades seguint el **mateix patró que en qualsevol altre instrument de teclat**, amb la diferència que en un carilló aquestes tenen el mateix color i no es diferencien per ser blanques o negres, sinó únicament per la seva posició.

El **pedaler**, al ser tocat mitjançant els peus, està destinat a moure els batalls més grans de les campanes més pesades.

El so

A diferència del toc d'una campana normal d'església, el carilló suma el so de com a **mínim 23 campanes** de bronze. Això vol dir que pot arribar a cobrir **dues octaves cromàtiques**, sense comptar els primers Re bemoll i Mi bemoll (notes considerades prescindibles, sobretot per l'elevat cost que suposa la construcció de les campanes que generen el seu so. Al ser de les més pesants, la quantitat de bronze a fondre incrementa força el preu de construcció de l'instrument, fet que determina en molts la decisió de no incloure-les).

Aquest conjunt de campanes està estructurat seguint **l'escala cromàtica** dins la qual cada campana allibera una nota diferent. Depenent del número de campanes que tingui i, en conseqüència, de les octaves que abraci, el repertori musical que es podrà interpretar serà més ampli i la seva execució més elaborada.

Al tractar-se d'un instrument de teclat, el *touché* de cada carillonista adquireix una importància rellevant. Aquest és el que determina la personalitat del so del carilló i dóna un color particular a l'instrument.

Tipus de carillons

Segons la Federació Mundial de Carillonistes (World Carillon Federation), aquest instrument per ser considerat com a tal ha de tenir un mínim 23 campanes. A partir d'aquí, la gama és variada i la seva versalitat i utilitat, també. Els **carillons de concert**, per exemple, solen tenir una extensió tonal de **quatre octaves cromàtiques**, és a dir, que estan formats per **unes 50 campanes**.

El nombre i el pes total de campanes pot variar d'un carilló a un altre. En aquest sentit, l'instrument més pesat, per exemple, arriba a les **102 tones** i el més lleuger no arriba a una. Pel que fa al número de campanes, **el rècord està en 77** i l'ostenten el carilló del Daejeon Institute of Science de Corea del Sud i el de la Torre dels Apòstols de Bloomfield Hills (Michigan, EUA).

Segons la definició de la World Carillon Federation (WCF), **un carilló entès com a instrument musical és aquell que es toca manualment** i amb el qual es poden interpretar tota mena de composicions musicals escrites expressament per a ell, així com adaptacions d'obres de tots els gèneres.

També existeixen els anomenats **carillons automàtics** que no deixen de ser **màquines** que gràcies al seu mecanisme poden arribar a reproduir melodies simples. Aquests carillons estan formats per un sistema de tambors o cilindres giratoris, tot i que actualment també n'hi ha que funcionen de forma programada a través de sofisticats ordinadors. Alguns carillons automàtics ni tan sols tenen campanes i utilitzen reproduccions midi del so de campanes reals.

Els carillons són majoritàriament instruments musicals estàtics, però **també n'hi ha de mòbils**. Aquests es van idear al S.XX amb l'objectiu de ser tocats en altres espais fora de la seva ubicació habitual.

Alguns d'aquests carillons es poden desmuntar per mòduls, amb l'objectiu de poder-los entrar a sales de concerts o auditoris. Aquests acostumen a ser carillons d'altíssima qualitat acústica i dissenyats especialment per a ser **utilitzats en espais tancats**. Actualment només n'hi ha **quatre al món**, un d'ells de facturació catalano-flamenca.

Carilló "Bronzen Piano"

Els destinats a ser **tocats a l'exterior**, es diferencien pel fet que les campanes van col·locades sobre un bastidor amb rodes, en forma de tràiler, per facilitar així la seva mobilitat.

Carilló mòbil de Douai – França

Carilló mòbil LUSITANUS – Portugal

El seu nom

Segons el lingüista Joan Coromines, el nom de carilló prové de la **paraula francesa *carillon*** (antigament *quarregnon*) que a la vegada té el seu origen en el mot llatí tardà **quaternio** ("grup de quatre objectes"). Un dels possibles motius d'anomenar-lo així és perquè en el seu origen el carilló podria haver estat també un mecanisme de quatre campanes utilitzat per marcar les hores en rellotges públics.

Formació i aprenentatge

La primera escola on es va poder aprendre a tocar el carilló al món va ser la **Royal Carillon School "Jef Denyn"** de Mechelen, Bèlgica. Va ser fundada l'any **1922** i aviat es va guanyar el reconeixement internacional. Se la considera un dels puntals en l'ensenyament d'aquesta disciplina i encara avui estudiants de tot el món van allà a estudiar l'art del carilló. Una altra escola important és la **Netherlands Carillon School** d'Amersfoort (inaugurada el 1953).

A **Amèrica del Nord** l'estudi del carilló està molt més estès i es poden adquirir els coneixements necessaris a moltes universitats del continent.

Història del carilló

Parlar de la història del carilló sense remuntar-nos a l'**evolució de l'ús de les campanes** no seria lògic. Al capdavant, aquest instrument tan magnífic no deixa d'estar format per múltiples campanes i deu la seva especial sonoritat al repic dels seus batalls.

El coneixement més antic que es té de l'origen de les campanes es remunta a l'**any 3.000 aC a l'Orient Mitjà**, amb el descobriment del **bronze**. Però no va ser fins molt després, entre el **1.520 aC i el 221 aC**, en plena època de les dinasties Shang i Chou, **quan van aparèixer les primeres campanes a la Xina**. En aquella època es feien servir per **precedir els cants** i se'ls hi atorgava un gran **poder màgic**.

En aquella regió, la seva evolució va arribar a fites de sofisticació molt elevades, com el meravellós **conjunt de 65 campanes de Marquis Yi (433 aC)**, les quals eren percutides directament amb martells per varis músics.

La seva invenció, però, es va exportar d'orient cap a occident, estenent-se el seu ús per Egipte, Grècia i l'Imperi Romà. Allà, les anomenades **Tintinnabulum** es van fer servir com a reclam contra un perill, com a senyal d'obertura de les termes o com a so identificador, col·locades al coll dels animals, els esclaus o els condemnats a mort.

Després de la **legalització del cristianisme**, amb l'edicte de Milà (313 dC), el seu ús eclesiàstic es va començar a estendre per Europa. Les campanes, que fins aleshores eren utilitzades en les tradicions paganes, **adopten també finalitats religioses** i l'any 400 el bisbe Constantinopel Johannes Chrysostomos estableix que només es puguin utilitzar a les esglésies, establint-se així el seu caràcter religiós.

A partir del S.V, i a mida que la construcció de les campanes es va perfeccionar i es va desenvolupar l'art de fondre, la utilitat de les campanes va augmentar. Gràcies a la potència del so que generaven, es van fer servir com a **eines d'avís acústic** per a grans distàncies i es van convertir en un mitjà ideal per a convocar als creients al culte religiós.

Segles més tard, i durant tota l'Edat Mitjana, la mesura del temps va ser una de les finalitats principals de les campanes. Al **S.XIII**, per exemple, aquestes es van començar a connectar a l'engranatge dels **rellotges mecànics** i els seus mecanismes es van anar sofisticant: rodes de campanes (*ritornello*, sistema similar al del Big Ben), tambors amb clavilles, grans tambors, diversos martells per campana... Amb l'auge dels centres

urbans, les campanes eren les que marcaven el ritme diari de les ciutats de l'Edat Mitjana i es va convertir en el batec musical de la societat europea occidental de l'època.

Reproducció en miniatura

The Belfry Ghent

La seva **adaptació musical** no es va iniciar fins la **segona meitat del S.XV**, moment en què els fonadors van dominar completament la tècnica de la fosa i van aprendre a desenvolupar el procés d'afinació.

Naixement del carilló

El primer del qual es té constància data de **1510** i té el seu origen a **Flandes**, a, on hi ha constància que Jan Van Spiere va ser pagat pel lliurament d'un **teclat** per poder fer sonar manualment el carilló de la torre. Amb pocs temps, aquest nou element va anar sofisticant-se i es va perfeccionar el mecanisme de connexions entre aquest i les campanes.

Gravat de carillonista

Amb els anys, l'instrument es va estendre **per tot Flandes** (el que avui correspon a part dels Països Baixos, Bèlgica i el nord de França). Era habitual que les riques ciutats mercantils d'aquestes regions exhibissin el seu estatus a través de la instal·lació de carillons en les torres de les esglésies i a les torres dels seus ajuntaments. Tanta era la

bona fama i la importància que tenia el carilló que es va arribar a dir que les bones campanes i les bones escoles eren el signe distintiu d'una ciutat ben administrada.

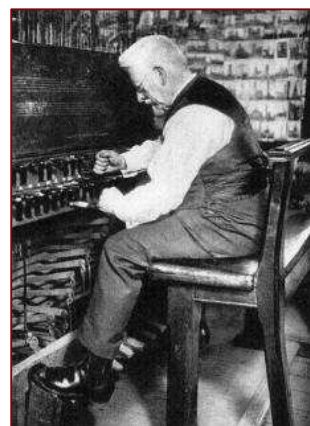

El carilló comença així la seva **època daurada** i es reafirma com a instrument musical al **segle XVII** gràcies a la **tècnica de l'afinació** i a la feina dels **germans Francois i Pieter Hemony** els quals, juntament amb **Jonker Jacob Van Eyck**, van ser els primers en buscar l'“homogeneïtat” en la fosa de campanes per a carilló. Al segle XVIII, la música per a carilló pren protagonisme i apareixen magnífics carillonistes compositors, com **Matthias Vanden Gheyn**, de Lovaina, conegut com el “**Bach del Carilló**” pels seus famosos preludis.

Els germans François i Pieter Hemony experimentant amb l'afinació de les campanes, al costat del cec Jonkheer Jacob van Eyck. (quadre històric, c. 1880, a: W. Hofdijk, Lauwerbladen uit Neerlands Gloriekrans I, La Haia, 21 pàg. 306)

A finals del S.XVIII els canvis en els gustos musicals i les guerres que arrasaven Europa van posar fi a la primera “edat d'or” del carilló. Durant els anys de la **Revolució Francesa** moltes campanes es van fondre per ser utilitzades en la fabricació de canons. El carilló va viure moments molt foscos i tot i que diversos fonedors flamencs i francesos van continuar fent grans conjunts de campanes, els secrets de sonorització dels germans Hemony i dels seus successors es van perdre.

Just abans del **pas del segle XIX al XX**, però, hi va haver un ressorgiment en l'interès per aquest antic instrument, degut en gran part als esforços de **Jef Denyn**, carillonista a Mechelen, Bèlgica, el qual va millorar les qualitats musicals del seu carilló i va començar a programar una sèrie de concerts setmanals que es van fer famosos més enllà del seu propi país. Aquest fet va arribar a oïdes d'un destacat polític i funcionari nord-americà, William Gorham Rice, que amb el seu empeny i els seus llibres divulgatius va ser capaç de **popularitzar aquest instrument al Vell Món**. Tan és així, que avui en dia se'n poden trobar per tota Amèrica (EUA, Canadà, Brasil, Mèxic...). **Estats Units**, per exemple, compta amb més de 180 carillons catalogats com a tals i el seu so es pot escoltar no només en edificis de culte o religiosos, sinó també i sobretot en els campus universitaris i en espais públics, com ara parcs i jardins.

Jef Denyn tocant el carilló de la torre de Sant Rombouts, Mechelen, c. 1920.

A Europa, la tradició ha continuat mantenint-se sobretot en la part nord del continent, on el carilló va néixer i es va desenvolupar com a instrument. Prova d'això és el fet que als **Països Baixos** és el lloc on més carillons hi ha per quilòmetre quadrat, amb vora 200, seguit de **Bèlgica** amb gairebé la meitat i de **França i d'Alemanya** que ronden la cinquantena. Lluny queden els quatre d'**Espanya** que consten en el llistat de la World Carillon Federation: el del Real Monasterio de San Lorenzo de El Escorial (Madrid), el de la Basílica de Sant Pasqual de Vila-real, el carilló mòbil català-flamenc "Bronzen Piano" i el Carilló del Palau de la Generalitat de Catalunya (Barcelona). Entre aquests, l'únic que funciona amb regularitat en tot l'Estat és el que hi ha al Barri Gòtic de la Ciutat Comtal. Actualment, el carilló de la Diputació de Saragossa està pendent d'incloure's, així com també l'històric de l'Església de San Pablo a Còrdova.

Més enllà d'Europa i EUA, el carilló també ha arribat a arrelar en altres continents com **Àfrica, Àsia i Austràlia**.

Font principal: "Singing Bronze", A History of Carillon Music – Luc Rombouts, Leuven University Press, 23 de maig 2014 (original en neerlandès del 2010)

El carilló és l'**instrument musical més pesat**, igualat només per l'ogue.

El carilló més gran **pesa 102 tones i està a Nova York**, concretament a l'església de Riverside, Manhattan.

El carilló amb **més campanes en té 77**. Actualment n'hi ha dos al món amb aquest rècord: un a Corea del Sud i l'altre a Michigan.

L'**origen** del carilló es troba a **Flandes**, tot i que a la **Xina del segle V aC** ja hi ha constància de l'existència d'un instrument de campanes percutides directament amb martellets.

El **carilló més antic** que encara es conserva és el de l'Ajuntament de Monnickendam als Països Baixos **de l'any 1595**.

Al món hi ha **620 carillons**; a **Europa, més de 400**; a **Espanya, 6** i dos d'ells són catalans.

Als països del **nord d'Europa** s'han obert vàries escoles i l'estudi d'aquest instrument forma part de la **formació musical reglada**.

El carilló de la Generalitat

El barri vell de Barcelona amaga molts tresors, però n'hi ha pocs que siguin capaços d'encisar amb el so com ho fa aquest. Amagat dins el Palau de la Generalitat, un carilló desperta cada dia del seu silenci i omple de música els carrers dels voltants amb el seu repic metàl·lic.

Tot i que no és dels més antics, sí que ostenta el privilegi de ser **l'únic que funciona amb regularitat a tot l'Estat Espanyol**, on tan sols n'hi ha tres de catalogats per la World Carillon Federation. Al sud d'Europa la tradició del carilló no va arrelar de la mateixa manera que ho va fer a la resta dels països del nord, però Catalunya va saber apreciar el seu so i Barcelona ha aconseguit mantenir el seu ús fins avui.

El carilló del Palau de la Generalitat està format per **49 campanes** de bronze i el seu pes total és de **4.898 quilos**. Va ser construït per la casa Petit & Fritsen, d'Aarle-Rixtel (Països Baixos) i va ser **inaugurat el 21 de desembre de 1976**, pocs mesos abans del restabliment de la Generalitat de Catalunya, sota l'impuls de la carillonista Maria Dolors Coll. L'any 1991 va ser restaurat.

Però l'actual carilló no va ser el primer que va existir. Abans d'aquest n'hi va haver un altre de dimensions més reduïdes, de tan sols 13 campanes, i força més antic. Va ser el **primer carilló que es va inaugurar a Catalunya, l'any 1927**, just abans de l'Exposició Universal, i es va deixar d'utilitzar en el moment que l'actual va ocupar el seu espai a la Torre del Rellotge, al Pati dels Tarongers. Anys més tard, quan es va voler restaurar la torre gòtica on estava ubicat el petit carilló, es va decidir desmuntar-lo i posar de nou les campanes que antigament havien tingut la funció de tocar les hores. Aquestes peces, recuperades de parròquia de La Costa del Montseny i de la Maternitat de Barcelona, daten del 1759 i tenen gravada la creu de Sant Jordi al seu darrera.

Actualment l'antic carilló es troba al Museu Nacional de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya a Terrassa, el qual organitza petits concerts en dies destacats. El rellotge del carilló encara marca quarts i hores i toca diverses melodies quatre vegades al dia.

A diferència de l'antic carilló que només tenia una octava cromàtica, l'actual abasta una extensió tonal de **quatre octaves cromàtiques**, fet que li dona la categoria de **carilló de concert**. Aquesta característica és el que el fa especial i li permet oferir un repertori tan ampli: música clàssica, cançó popular catalana, jazz, música romàntica... Amb la intenció de donar vida a l'instrument, la Generalitat de Catalunya ofereix diverses maneres i possibilitats de gaudir del so del seu carilló a través de concerts i audicions programats de forma estable.

Audicions

Acostumen a tenir lloc cada dia feiner a les **12 del migdia** i a les **6 de la tarda**, així com també algun dissabte a les 12 hores, tothom que passegi pel Barri Gòtic pot escoltar peces interpretades per la carillonista del Palau.

Temporada de concerts

Com a proposta singular, **cada primer diumenge de mes, a les 12 del migdia**, es té l'oportunitat d'assistir de forma gratuïta a un concert de carilló a l'interior del Palau de la Generalitat. L'espai destinat per a l'audició és el Pati dels Tarongers o bé la Galeria Gòtica, des d'on el públic pot seguir el concert i veure com s'està tocant el carilló a través d'un circuit tancat de televisió.

La temporada presenta concerts tot l'any, **excepte a l'agost**, i els seus programes abasten un ampli repertori tant de l'estil clàssic com popular. Al mes de setembre, es fa coincidir el concert d'inici de temporada amb les **Festes de la Mercè** i el dia de **Sant Esteve** s'ofereix un concert extraordinari més enllà del ja programat pel primer diumenge de desembre.

L'entrada és gratuïta i la durada aproximada de cadascun d'aquests concerts és de 60 minuts. En cas que l'aforament quedi cobert, sempre és possible escoltar les interpretacions des dels carrers del Barri Gòtic.

La temporada de concerts tanca el seu programa el mes de juliol amb el **Festival Internacional de Carilló de Barcelona**.

Festival Internacional de Carilló de Barcelona

Aquest any el Festival Internacional de Carilló de Barcelona arriba a la seva **vint-i-quatrena edició**, coincidint amb el Congrés Mundial de Carilló. Per aquest motiu, el Festival s'ha ofert a promocionar i fer difusió dels concerts previstos en el Congrés.

Més enllà d'aquesta coincidència, les portes de la Generalitat de Catalunya s'obren cada **mes de juliol durant dos caps de setmana** perquè tothom que ho vulgui pugui gaudir del millor repertori de música interpretada en carilló de mans dels més reconeguts artistes d'arreu del món.

El repertori del Festival acostuma a ser molt variat i inclou tot tipus de música i estils tan variats com el clàssic, el barroc, el romàntic, el contemporani o el popular.

Des del Pati dels Tarongers, a través d'unes pantalles i de la mateixa manera que durant la temporada de concerts, tothom que hi assisteix pot veure com es toca l'instrument mentre el so del carilló envaeix l'espai.

L'entrada al Festival Internacional de Carilló de Barcelona és gratuïta i l'aforament, limitat, tot i que sempre és possible escoltar les interpretacions des dels carrers del Barri Gòtic.

Carillonites del Palau de la Generalitat

Entre els anys 1927 i 1959:

- **Joan Baptista Lambert**

Compositor, director, organista i pedagog. Es va formar com a escolà a la catedral de Barcelona i als dotze anys va començar els estudis d'orgue, composició i piano.

Va ser director de la Banda dels Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya (1928-1931), de l'Acadèmia de Música i de la Banda de Música de la Casa de la Caritat, on va fundar un orfeó. A partir del 1929 va ser escollit organista del Palau Nacional de Barcelona amb motiu de l'Exposició Internacional, al mateix temps que dirigia corals i actuava com a mestre de capella i organista a l'església de Nostra Senyora de Betlem i al col·legi dels Escolapis de Sant Antoni. Al llarg del anys 30 va oferir nombrosos concerts d'orgue.

A nivell docent, va ser director de l'Escola Municipal de Música de Granollers i de la seva orquestra. A partir del 1940 es va fer càrrec de la direcció de l'Escola Municipal de Música de Barcelona.

Va compondre una gran quantitat d'obres religioses, tot i que també va col·laborar en obres de teatre com a director musical i en sarsueles com a compositor. Va publicar l'estudi *Teoria de la música* (1919) i va treballar amb Frederic Alfonso i Joaquim Zamacois en l'elaboració del *Método graduado de solfeo Laz*.

– **Miquel dels Sants Julià**

Organista i Mestre de Capella. Va dur a terme la gran tasca de recopilar prop de 800 partitures que podien ser interpretades en el petit teclat d'una octava del carilló del Palau. La seva tria va ser molt curiosa, tenint en compte sempre les exigències protocol·làries de la Generalitat i les visites institucionals que es rebien, així com també el calendari de festes i els temps litúrgics.

– **Eulàlia Julià**

Fidel seguidora de la trajectòria del seu pare, Miquel dels Sants Julià, i persona amb una àmplia formació musical. Es va formar a l'Institut-escola, centre d'ensenyament secundari creat l'any 1932 per la Generalitat.

Des de 1959 fins el 1988:

– **M. Dolors Coll**

Professora de piano de l'Acadèmia Marshall. Va estudiar piano amb el mestre Frank Marshall. Els estudis de carilló els rebé a la Reial Escola de Carilló "Jef Denyn" de Malines, Bèlgica, de la mà del mestre Piet van den Broek, i a l'Escola Neerlandesa de Carilló d'Amersfoort, sota la tutela de Leen't Hart.

El 1959 va començar a tocar el carilló del Palau, primer en qualitat de suplent, i després com a titular. Se la considera la pionera en l'art del carilló a Catalunya i la principal impulsora de la instal·lació, el 1976, de l'actual carilló del Palau de la Generalitat. L'any 2000 va rebre la Creu de Sant Jordi per la seva "*tan destacada trajectòria en la interpretació del singular instrument del carilló del qual és pionera al nostre país, havent contribuït, a més, a modernitzar-lo*".

Des del 1988 i fins l'actualitat:

– **Anna Maria Reverté**

És l'actual carillonista del palau de la Generalitat i qui ha assumit la direcció del XIX Congrés Mundial del Carilló, Barcelona 2017.

ANNA M. REVERTÉ – Directora del XIX Congrés Mundial de Carilló

Nascuda a Barcelona, Anna M. Reverté va iniciar els estudis musicals amb els seus pares i, posteriorment, els va ampliar al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on va obtenir el títol de Professora de Piano i el de Professora de Solfeig. All  va realitzar, també, estudis superiors d'harmonia, contrapunt i fuga. Va estudiar carilló amb Maria Dolors Coll (pionera d'aquest instrument al nostre país, carillonista del Palau de la Generalitat a partir del 1959 i Creu de Sant Jordi 2000) i amb Leen't Hart, de l'Escola Neerlandesa de Carilló d'Amersfoort. Després Reverté va perfeccionar la seva tècnica a les escoles dels Països Baixos i Dinamarca. Paral l·lament,  s llicenciada en Filosofia i Ciències de l'Educació a la Universitat de Barcelona.

Ha estat guardonada amb diversos premis internacionals de carilló i ha format part del jurat de prestigiosos concursos internacionals. Com a concertista ha actuat per tot Europa i els Estats Units. Ha treballat en enregistraments per a Catalunya Música i en diferents discs compactes, té signades peces per a carilló solista i per a carilló en combinació amb altres instruments i  s autora de m s de 400 arranjaments per a carilló, una bona part dels quals estan dedicats a la música catalana.

Actualment és la carillonista del Palau de la Generalitat i la responsable de la seva promoció i divulgació des de 1988, alhora que es dedica a difondre el coneixement de la música de casa nostra en diferents cert mens internacionals.

Com va arribar a ser la cinquena carillonista de la Generalitat de Catalunya

Jo estudiava solfeig i piano amb els meus pares i després vaig continuar al conservatori. El meu pare tocava el clarinet a l'Orquestra Ciutat de Barcelona i la meva mare  s pianista. Cap d'ells sabia què era un carilló, com tants d'altres músics fins i tot avui dia.

De petita vivia molt a prop de la Generalitat i l'escoltava cada dia quan sortia de l'escola. Com a veïna del barri, m'agradava molt el seu so, però no sabia pràcticament res sobre aquell instrument. El meu avi n'havia sentit a parlar i va ser ell que em va dir que el tocava una senyora.

No va ser fins el 1984, quan va sortir un article al diari El Noticiero Universal amb una foto del carilló que va començar tot. En aquell escrit, la carillonista del Palau de la Generalitat, Maria Dolors Coll, convidava a qui li interessés a conèixer l'instrument i a aprendre a tocar-lo. Jo li vaig respondre i, un any després, ja vaig començar a viatjar a Holanda per convertir-me en carillonista.

Maria Dolors Coll es va dedicar a ensenyar-me tot el que ella havia après a Bèlgica i a Holanda i em va fer descobrir un món completament desconegut aquí. A ella li hem d'agrair la seva tasca incansable en la perpetuïtat, difusió i promoció del carilló al nostre país. Vaig tenir la sort d'haver pogut treballar amb ella, juntes, durant molts anys. Jo l'únic que he fet, et continuar el seu camí.

Programa

Calendari del Congrés

Dissabte, 1 de juliol

A partir 08.30 h
fins a les 16.00 h

Recepció i acreditacions al Palau de la Generalitat
Totes les reunions, assemblees i conferències tindran lloc aquí

09.00 h - 11.00 h

Reunió dels membres del Comitè Executiu de la Federació Mundial de Carillonistes (WCF)

14.00 h - 16.00 h

Reunió dels membres del Comitè de Delegats

16.00 h - 18.00 h

I Assemblea General amb tots els membres del Congrés
Discurs de benvinguda per part del Govern de Catalunya i fotografia oficial del Congrés

20.00 h - 20.15 h

Obertura festiva amb el repic de les campanes del Barri Gòtic

20.30 h - 22.00 h

Concert inaugural de Carilló al Palau de la Generalitat

Diumenge, 2 de juliol

11.00 h - 16.00 h
Tarda

Miniconcerts I al Parc de la Ciutadella

Trasllat amb autocar a l'Auditori de Barcelona. Visita al Museu de la Música amb petit concert amb el piano de Mompou

19.00 h - 21.00 h

"Mil sons" - Concert amb la Banda Municipal de Barcelona i Carilló – Sala 1 Pau Casals, Barcelona - L'Auditori

Dilluns, 3 de juliol

10.00 h – 11.00 h	Conferències i ponències
11.00h - 11.30 h	Coffee break
11.30 h - 12.30 h	Conferències i ponències
12.45 h - 15.20 h	Miniconcerts II a l'Avinguda de la Generalitat
17.00 h - 19.00 h	Visita especial al Palau de la Música
20.30 h - 22.00 h	Concert de Carilló al Palau de la Generalitat

Dimarts, 4 de juliol

10.00 h – 11.00 h	Conferències i ponències
11.00 h - 11.30 h	Coffee break
11.30 h - 12.30 h	Conferències i ponències
12.45 h - 15.20 h	Miniconcerts III a l'Avinguda de la Generalitat
A partir 16.15 h	Visita especial a la Sagrada Família
20.00 h – 21.30 h	"Cant a la llum" - Concert d'orquestra, carilló i soprano a la Sagrada Família

Dimecres, 5 de juliol

10.00 h - 13.00 h	Reunió dels membres del Comitè de Delegats de la Federació Mundial de Carillonistes (WCF)
15.00 h - 16.00 h	Reunió dels membres del Comitè Executiu de la Federació Mundial de Carillonistes (WCF)
16.00 h – 16.30 h	Conferències i ponències
16.00 h – 18.00 h	II Assemblea General amb tots els membres del Congrés
20.30 h – 22.00 h	Concert especial de cloenda davant de la Catedral de Barcelona

Postcongrés

Dijous, 6 de juliol

Sortida amb autocar cap a **TARRAGONA**

Visita a la ciutat romana, Imperial Tarraco

Visita a la Catedral de Tarragona i al seu campanar

Concert a la Catedral de Tarragona - "Música per a una Catedral" (orquestra, cor, orgue i carilló)

Divendres, 7 de juliol

Sortida amb autocar cap a les **TERRES DE LLEIDA**

Benvinguda oficial i visita al campanar de **Cervera** amb demostració de tocs

Benvinguda a l'església de Borges Blanques i al seu campanar amb demostració de tocs

Visita a la **Seu Vella de Lleida**

Trasllat a **Os de Balaguer** (seu Confraria de Campaners i Carillonistes de Catalunya)

Concert al Monestir de les Avellanes – "Diàlegs sonors al Monestir" (carilló i orquestra)

Dissabte, 8 de juliol

Sortida amb autocar i tren cremallera cap a **MONTSERRAT**

Visita lliure al Monestir de Montserrat

Benvinguda de l'Abat de Montserrat

Concert a Montserrat – "Entre Muntanyes" (carilló)

Presentació del Llibre Vermell

Final del Postcongrés

Conferències i ponències

DILLUNS, 3 DE JULIOL

10.00 h – 11.00 h

- OLESYA ROSTOVSKAYA (Rússia)
El repic rus en composicions per a carilló
L'acostament entre cultures i l'exploració de noves fronteres en el segle XXI
- DR THOMAS LAUE (Austràlia)
Paisatges sonors de les altures: composicions per a carilló PLUS, utilitzant sons de la natura
Aspectes creatius, teòrics i estètics rellevants per a la creació de noves obres per a carilló en combinació amb sons de la natura.

11.30 h - 12.30 h

- JAN VERHEYEN (Bèlgica)
El carilló connecta!
Com reinventar l'art del carilló en una ciutat on mai abans hi havia hagut un carilló. Anàlisi a través de l'estudi del cas de la ciutat belga de Neerpelt (*nou carilló del 2016*)
- TIFFANY NG and DR JOHN GRANZOW (Estats Units)
Hack The Bells! (la innovació en el món del carilló)
Unint les arts, la història i les noves tecnologies, s'obre pel carilló un espai únic per a l'ensenyament interdisciplinari dins l'àmbit universitari.

DIMARTS, 4 DE JULIOL

10.00 h – 11.00 h

- DICK VAN DIJK (Holanda)
La meva veu, atrapada en bronze
La segona veu de les campanes: els poemes i les inscripcions gravades en les campanes de Van Wou i els germans Hemony.
- JAKOB DE VREESE (Bèlgica)
Plataforma on line per a carillonistes
Intercanvi d'informació entre col·legues: arranjaments, composicions, domini públic i el coneixement de campanologia (amb articles sobre el carilló, des de la investigació històrica a un manual per instal·lar un sistema de vídeo en una torre de carilló, a la manera de compondre per a carilló, etc.).

11.30 h - 12.30 h

- MIGUEL CARVALHO, DR VINCENT DEBU and DR JOSE ANTUNES (Portugal)
Tècniques d'enginyeria inversa per a l'estudi de la morfologia sonora de les campanes històriques dels carillons de Mafra, Portugal
Marc de desenvolupament per a l'avaluació de la geometria de la campana i el diagnòstic de les seves característiques vibratòries.

- DR CARL VAN EYNDHOVEN (Bèlgica)
"Les Cloches de Corneville"
Investigació pràctica sobre transcripcions i arranjaments per a carilló de l'òpera del segle XIX, basada en els manuscrits històrics i en arranjaments per a música destinada a tambors de carillons macànics.

DIMECRES, 5 DE JULIOL

16.00 h – 16.30 h

- DR LUC ROMBOUTS (Bèlgica)
L'origen del carilló
Mites, pseudo-veritats i algunes noves idees.

Organitzadors:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Espònsors:

BANDA MUNICIPAL
DE BARCELONA

Alemanya
1879

TARRACOVIVA
EL FESTIVAL REGINA DE TARRAGONA

Col·laboradors:

PREMSA

Mireia Masó

mmaso@culturae.cat

636 42 11 45

Imatges, àudios, currículums i altra documentació:

www.carilloncongress2017.com/professional-press

Password: caripropress2017